

Anna Bujnowska

"Ku otchłani (dekadentyzm w literaturze polskiej 1890-1905)",
Teresa Walas, Kraków 1986 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/2 (104), 286

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WALAS Teresa: Ku otchłani (dekadentyzm w literaturze polskiej 1890-1905). Kraków 1986, WL, ss. 304, zł 260,-

W Polsce termin "dekadentyzm" pojawia się wraz z omówieniami literatury francuskiej i łączy się z pojęciem symbolizmu. Różni pisarze i krytycy różnie określali postawy dekadencje (np. W. Feldman, B. Chrzanowski). Przykłady postaw dekadencje w literaturze znajdujemy w prozie Przybyszewskiego, "Próchnie" Berenta, "Bez dogmatu" Sienkiewicza, w poezji Tetmajera, Langego, Miriama, Micińskiego czy Zawistowskiej. Autorka omawia charakterystyczne dla polskiego dekadentyzmu motywy, wyznaczniki estetyczne i chwytły.

BP/104/115

A.B.

WELLEK René: Czy kres literaturoznawstwa? Tłum. G. Cendrowska. "Pamiętnik Literacki" 1986 z. 2 s. 319-330.

Przegląd osiągnięć współczesnej teorii literatury wywołany ekspansją dekonstrukcjonizmu w literaturoznawstwie amerykańskim. Teoria dekonstrukcjonistyczna uznana zostaje za metodę destrukcyjną, metodę wiodącą "do nowej, antyestetycznej wieży z kości słoniowej, do nowego izolacjonizmu lingwistycznego".

BP/104/116

M.L.